Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 302

mihi formã. redde vitã. redde etiã cu3 dño
gratiã loců inuenire/ cũ h tpe regnũ israel re-
stitueris. ¶ Hec ecclesia tecũ. Cuius vocib9
nihil aliud adiicio/ nisi pcationẽ hũilẽ. vt
det de9 dies vite ac robur (?) virtu3/ vt sub tuo
põtificio pulcre pacis dilatationẽ amplissi-
mam videre possimus/ Amen. Finit.

Incipit sermo eiusdem habitus massilie corã papa Benedicto/ Anno. M.cccciii. nona nouembris.

Benedic hereditati tue sctissi-
me pater Benedicte/ bene-
dic obsecramus/ vt sm nomẽ
tuum sit ⁊ laus ⁊ opatio tua/
det benedictionẽ benedictus.
quoniã absq3 benedictione preuia eloqui-
um nostrũ prorsus esset inualidũ. eloquiũ
inq3/ quod ego seruus tu9 pro parte ⁊ no-
mine hereditatis tue peculiaris. que ẽ vni-
uersitas parisieñ/ pclarissima absq3 dubita-
tione ⁊ primogenita studiorũ. habitur9 su3
cum istis legatis suis pclarissimis ⁊ proba-
tissimis certe viris. S.t. fidelissimis/ qui-
bus associatus sum immeritus/ ⁊ dux ver-
bi fact9. ⁊ hoc te propicio/ pater beatissime
te benedicẽte. te benigno. Alioquin nisi tu
domin9 dederis benignitatẽ terra nostra q̃
est hereditas tua. quo pacto dabit fructum
suũ. Nisi benedictionẽ dederit legislator/
subditi quib9 passib9 ibũt de virtute in vir-
tem. Deniq3 nisi tu domin9 iusseris bene-
dicere. quo ausu auderet paruitas mea co-
ram summa tue beatitudinis celsitudie in cõ-
spectu huius celebris conuentus indig-
num os aperire. Igit Benedicte pater san-
cte benedic tu mihi. benedic ⁊ hereditati
tue. Hanc ego benedictionis gratiam re-
portare sperãs a beniuolẽtissimo ⁊ sereniss-
simo S.t. spũ/ aperio rursus fident os me-
um/ vtẽs cõpellatione singulari nõ quidez
p indignitate (pcul nefas tale) sed p singu-
lari dignitate. sicut tua singularis est digni-
tas. ne qs indigne ferat morẽ istũ loquen-
di ad deũ ⁊ psca scõrũ patrũ ⁊ oratorũ ꝯsuetu-
dinẽ. ⁊ obsecrãs dico ꝓphetica iprecatione
Bñdic hereditati tue. ¶ Hereditas hec
tua cuius benedictionẽ expetim9. duplex
inuenit. vlis ⁊ ptial. iuxta qđ ordẽm nr̃am
in duos secernim9 articulos sic ad duo pn-
cipalit missi sum9. ¶ Primũ ⁊ h pcipuũ ẽ
q̃rere pacẽ sup israel. h est sup ecciam q̃ est
vlis hereditas tua. Hereditas mea israel

ait ille cui9 vicari9 es in terris. ⁊ a q̃ tu pa-
stor illi. tu colon9 ⁊ agricola supm9 plat9 es.
Propterea sane cũ btõ Martino/ cuius in-
stat celebritas/ felicẽ hãc virtutũ suarũ con-
summationẽ existimare debes si pacẽ eccie
integrã reliq̃ris. ¶ Alter pinde nr̃e legatõ-
nis articulus ẽ/ bñdictionẽ grarũ postula-
re p altera hereditate tua quodammõ pe-
culiari. ⁊ q̃ est eccliastice hereditatis ps q̃-
dã florẽtissima ⁊ pclarissima ⁊ electa. pace
aliarũ dixerim. De q̃ gl'iari potes ꝓphetica
exultatione/ etenĩ hereditas mea pclara est
mihi. Hec est hũilis ⁊ dũota S.t. filia/ pa-
risieñ vniuersitas. q̃/ cum iacob/ nõ dimit-
tet te. nisi benedixeris ei. consurgente au-
rora benignitatis tue/ ⁊ serenitatis tue. ¶
Eget nimiũ vtraq3 hereditas ista bñdictõ-
ne tua. vt apẽrte te manũ tuã/ manũ tue bñ-
dictionis/ oĩa ipleãt bonitate. ⁊ dñi sit sa-
lus/ ⁊ sup pp'lm tuũ bñdictio tua. Inualit
itaq3 hereditatẽ eccie aper de silua ⁊ singu-
laris fer9 depastus est eã. Oues q̃q3 ⁊ cete-
ros armẽtorũ greges/ h est pp'los simplices
⁊ oĩs ꝯditionis hoĩes miserãdo more/ ⁊ ex-
ecrãda penit9 diuisione dispserũt. ⁊ heredi-
tatẽ tuam vexauerũt. Quã ego olim clades
iuuenis pastorio carmine deplorãs: Athe9
inq3. Heu gregis ipacata lues nimis. heu
graue ruris exitiũ expta. heu pecoris sors
altera semp/ aut perit externo insultu suf-
fert vl' acerbos/ heretes (?) q3 cuti morbos vicia-
ve dãna/ q̃lia misteriũ nẽ patit pec9/ omia
postq3/ fato vsa malo tps tulit/ ⁊ fuit error/
rixaq3 pastorum sub quem meet innocu9
grex/ ductorẽ trepidat/ fugiunt ps altera ti-
brim/ ps rodanum/ nullo in certo pars al-
tera sistit. ¶ Tuũ v͛o est pater btissime tali-
bus hereditatis tue calamitatib9 obuiare.
sue desolationi opem ferre. suũ quoq3 ma-
ledictionis scismatice opprobriũ in bene-
dictionem pacis decorã ⁊ fecundã imuta-
re. Oues in hac hereditate tua dispse sunt.
tu eas collige. ꝯfracte sunt. tu alliga. saucie
sunt. tu sana. errantes sunt. tu reuoca. pdi-
te sunt. tu eas q̃sitas ⁊ inuẽtas ꝓprijs hũe-
ris ⁊ btis benign9 imponẽs gregi suo ꝯso-
cia. Q si aliq̃ fortassis mirabili vicissitudi-
ne mutate sũt in lupos ⁊ beluas feroces et
seuas. vt de socijs vlixis p circẽ poetica et
moralis ẽ narratio. tu eas nõ enecare nõ p-
dere volueris. Bonis q̃dẽ ⁊ discholis debi-
tor es/ sapiẽtib9 ⁊ insipiẽtib9. S3 potẽti v͛-
tute bñdictionis tue. in mia ⁊ mãsuetudie